

Nu blommar löken

Det var en gång en gammal buske som hette Humle, var rotad sedan länge i den lilla kvistoreska odlingen Ölegrund i det fordom så lugna ängslandet Kornistan men var nu bekymrad. Något ondskefullt hade sakta men säkert eskalerat efter införlivningen med Ekologiska Utopin (EU) då det mer och mer skjutits lök- och blomskott året om istället som förr, enbart på våren. Hade själv blivit utsatt för ett förlupet tjälskott alldeles under sig härom snåret, fick då kalla rötter och drog iväg till Cederländerna där ett besök på odlingen Lökenhof länge stått på hans bukett-list. Väl framme sågs hur miljontals tulpaner i alla dess färger stod upp som en enhet, inte ett enda skott hade gått av och utan minsta tillstymmelse till våld trots trängseln, en total motsats till hans eget buskage. Hur kunde det blivit så?

En svår hasselnöt att knäcka visserligen och man ska ju inte kasta sten i växthus men somliga skyller, och kanske med all rätta på de olika styrande slingerväxterna som kommit och gått över tid d.v.s Miljöpartiets maskrosor, Vänsterns nejlikor, Sossarnas rosor, Centerns klöver, Liberalernas blåklint, Kristdemokraternas vitsippor, Sverigedemokraternas blåsippor samt Moderaternas vallmo. Deras oansvariga odlingspolitik har satt alla medblommare på skottkanten, florerar flera konspirationsteorier om att vissa av dom också har en fingersvamp med i spelet, poängterar dock att ta dessa rykten med en nypa malt.

Den sedan länge etablerade plantan röda flugsvampen Amanita muscaria har fått skulden emellanåt men dennes medverkan är obefintlig till skillnad mot för tusen år sedan då Bär-särkarna skördade orutinerade blåbär som värst, brutaliteten härrör numera i de allra flesta fall från vissa invasiva arter typ Erythroxylum coca och Cannabis sativa. Trots tal om hårdare tag så ökar skottstatistiken i deras (g)ängkrig i omfång och att "plocka" blommor har nu fått en annan betydelse än den gängse då även oskyldiga gräsrötter strukit med.

Vad tycker då de olika populistiska popplarna då? Här är några kommentarer:

Den alltid lika sekatörsugne Bosse Bandtång och Sveodaldemokraturerna vill beskära bort vissa växter redan som fröer, skulle nog hjälpa kortsiktigt men om man dessutom följaktlingen spetsar blomvattnet med lite Roundup åt dessa Ölandstokar så kanske bekämpningen även skulle lyckas långsiktigt enligt deras recept.

Den alltid lika skenhelige Tagé Tess och Moderutterna inflikade med en annan idé, nämligen att låta Kastangetterna ta över all form av bevakning och alla andra praktiska polispotatisgrisiära uppgifter, naturligtvis i privat regi, vid minsta lilla misstanke om att en ny skjutning är under uppstegling så är det bara att utdela en fläderuppercut med blåklockor som följd till vederbörande för att vidare låta getterna stånga ut dom i komposten, hjälper inte det så kalla in Sår läkarna med specialistkompetens att utföra kemisk ympning, efter att fått sin ståndare snöpt är de nog inte så ståndaktiga längre menar de är rätt medicin.

Den alltid lika rödbrusige Björn Loka och Vänstervridarna höll inte alls med de båda utan förordade samtalsterapi för, som dom anser vara, missförstådda haschkirskål. Tänker oss ett nytt statligt verk ute i förörten, en garant för ett lyckat förfarande som naturligtvis ska finansieras via skattemedel, som GD

förordar han någon gammal, gärna avdankad tillika flummig dockmakare som kan lära ut hur man stickar strumpor samtidigt som de talar med varandra, tar på varandra, känner på varandra och lyssnar på varandra, då skapar man en gemenskap i dimman och slipper gå vilse i pangkakan.

Löjtnantshjärtat Blod Riska fick dock en chock när han hörde ovanstående, sånt jäkla pjosk tänkte han, är ju bara att mota hampa i grind genom att vi dillitärer ges tillstånd att skjuta skottsalvior som får deras knoppar att brista, bara härligt när våld föder våld. Lobbyisten Ville Skytte höll med och tillade att ett skott om dagen håller inälvorna borta från magen. Detta hörsammades av indikesminister Gull-Vivan Blomsterkvast från Tristdekadenterna som på stående rot bad om hjälp att skingra grupperingarna innan ett kamarillakrig tar över hela trädgården.

Ja, rabatterna går ännu höga i Riskhagsgruset, precis som hos en liknande situation i värdlandet Svennebananistan men med samma resultat d.v.s ingen tar ansvar och där alla skyller på varann och ständigt har rostaggarna utåt.

Själv så hade Humle bara en enda modest önskan, sätt de ansvariga harörterna i Kabbel-ekan, ro ut i Harpsund och kom inte iland förrens ni är överens om åtgärder, men snabba på innan storpotäten Koka Bladh tagit över hela floran dundrade han!

Nåväl, all liknelse med den bistra verkligheten och andra sägner i denna berättelse är naturligtvis bara en slump och ingenting annat. Ibland överträffar dock verkligheten dikten så därför kan icke ett lyckligt slut utlovas för närvarande som det annars brukar göras i fablernas värld.

Snipp, snapp, skjut, så var sagan slut.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bodingen med Poeter.se id #103596 innehar upphovsrätten